

מ"ת 7186/06/14 - מולגאתה ארייה נגד תביעות צפת

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 7186-06-14 תביעות צפת נ' ארייה(עציר)
06/08/2014

בפני מבקש נגד משיבים	כב' השופט ניר מישורי לב טוב
	מולגאתה ארייה (עציר)
	תביעות צפת

החלטה

בפני **בקשה לעיון חוזר** לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו - 1996 (**להלן: "חוק המעצרים"**), לפיה, בית המשפט מתבקש להורות על שחרור המשיב בתנאי של חתימה על ערבות עצמית.

רקע:

נגד המבקש הוגש כתב אישום בגין עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, עבירה לפי סעיף 413' לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבה מרכב - עבירה לפי סעיף 413'ד (א) לחוק העונשין וכן כניסה לישראל שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

בד בבד, עם הגשת כתב האישום ביום 5.6.14, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

ביום 9.6.14 הודיעו הצדדים במסגרת תיק המ"ת כדלקמן:

"הגענו לידי הסכמה ולפיה באשר למעצר לאור חומר החקירה הנוכחי, אנו נסכים בשלב זה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב".

במעמד זה הצהירה ב"כ המשיב כי הם עורכים פעולות במטרה לבדוק את גרסת המשיב וכי:

"אשמור לעצמי את הזכות להגיש עיון חוזר מיד לאחר שאני אקבל את החומר הנוסף שקיבלתי ואבצע בדיקות לגבי חומר החקירה הקיים".

לאור האמור לעיל הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו תוך שנרשמה הודעת הסניגורית לפיה

עמוד 1

מבקשת לשמור לעצמה הזכות להגיש בקשה לעיון חוזר לאחר קבלת החומר הנוסף מידי המבקשת.

בתאריך 20/7/14 הגישה ב"כ המבקש בקשה לעיון חוזר. הדיון בבקשה התקיים ביום 3/8/14 בלא נוכחות המשיב מאחר ולא הובא לדיון אך ב"כ המשיב ביקשה לערוך הדיון בהעדרו.

בתאריך 8/7/14 נשמעו הראיות בתיק הפלילי 7233-06-14, העידו חמישה עדים ושישה עדים זומנו לסיום פרשת התביעה ליום 3/9/14.

טענות הצדדים:

טענות המבקש :

ב"כ המבקש פרטה טענותיה הן בבקשה והן בדיון בפני. שני טיעונים עומדים בבסיס הבקשה :

א. כרסום משמעותי בראיות התביעה בעקבות העדת חלק מן העדים ביום 8/7/14 עד כדי ספק סביר הקיים בראיות התביעה. טענה זו נסמכת על הראיות הבאות :

1. עדות הראיה אלירז אוחיון ועמליה סעדיה מציינות כי לא יכולות לזהות את החשוד וכי לא ראו אם דלתות הרכב היו פתוחות עובר למפגש עם האיש החשוד.

2. התנהגות המבקש אינה מתיישבת עם מי שפרץ רכב וזאת שכן המבקש התקרב לניידת עם "שללו".

3. ב"כ המבקש טוענת כי מהעדויות עולה שחלף פרק זמן של שעה וחצי מזמן העבירה ועד מפגש השוטרים ועריכת החיפוש וכי אין מדובר בחשד סביר אך ורק ע"ס צבע עורו של החשוד ולא ניתן היה לקבל הסכמה מדעת בשעה שאינו יודע השפה העברית. כמו כן לא ערכו השוטרים את החיפוש בנוכחות עדים למרות שנכח במקום אזרח נוסף.

4. מהימנות עדותו של המתלונן אברהם אדרי נתונה בספק שכן אמר שלא התקשר למוקד 100 ונזכר כי התקשר לאחר הצגת פלט המוקד. העד העיד כי השעון נגנב מתא מתחת להגה משמאל ולחוקר מז"פ אמר שנגנב מתאים במרכז וכי לא זכר אם הרכב היה נעול באזעקה. ב"כ המבקש טענה כי מדובר בסתירה מהותית.

5. מחדלי חקירה - חוקר מז"פ לא בדק תא הרכב שם היה מונח השעון שכן המתלונן לא הצביע על תא זה, לא התבקש לבדוק טביעות אצבע על השעון.

ב. ב"כ המבקש טענה כי לא מתקיימת במקרה זה עילת מעצר שכן עבירת רכוש בודדת ללא עבר פלילי אינה מקימה עילת מעצר וכן כי אשרת השהיה של המשיב לא הוארכה בפברואר 2014 אך בשל כך שלא היה למבקש כסף לנסוע לתל אביב ולהסדירה וכי מדובר בעיכוב טכני לחלוטין. ב"כ המבקש טענה כי אין למבקש לאן ללכת, אין לו דרכון ולכן אין חשש להימלטותו מן הדיון.

המשיבה מבקשת לדחות את הבקשה ומציינת כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות וכי לא חל כרסום בראיות התביעה עקב שמיעת עדויות חלק מהעדים. נטען כי באי בדיקת מז"פ את תא הכפפות אין כרסום כלשהו. לעניין עילת המעצר והחשש מהמלטות מן הדין מציינת ב"כ המשיבה כי עברו שלושה וחצי חודשים בהם לא הסדיר המשיב שהייתו ללא סיבה, אין לו כתובת קבועה או ערבים.

דין:

בבקשה לעיון חוזר, כגון הבקשה בה עסקינן, בית המשפט מוסמך לעיין מחדש בהחלטתו, רק בהתקיים תנאים המפורטים בסעיף 52 (א) לחוק המעצרים, שזו לשונו:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע, רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

טענת הכרסום הממשי בראיות לכאורה :

ב"כ המבקש עותרת בסוגיית הראיות לכאורה בתיק זה בשעה ששמיעת הראיות מתנהלת בפני מותב אחר. במצב דברים זה על בית המשפט לדון בראיות הלכאוריות לאור הראיות שעובדו במהלך שמיעת הראיות בפני מותב אחר לצד הראיות בתיק החקירה אשר טרם הובאו בפני המותב האחר. מצד אחד יאמר כי אין לבית משפט זה הכלים להעריך מהימנות העדים שהעידו והוא לומד על הראיות החדשות מעיון בפרוטוקול בלבד ומאידיך יש בעדויות העדים כדי להוסיף מימד נוסף בבחינת הראיות לכאורה כפי שהופיעו בתיק החקירה בשלב טרם שמיעת ראיות הצדדים.

ככלל לא ייטה בית המשפט לדון בקיומן של ראיות לכאורה לאחר הסכמת ההגנה לקיומן של ראיות לכאורה אך במקרה זה ביקשה ב"כ המבקש וקיבלה את הזכות לטעון לעניין הראיות לכאורה לאחר שתקבל ב"כ המבקש חומר נוסף שהתבקש מהמשיבה. ב"כ המבקש טענה בדיון בפני על כך שהוסכם בדיון כי תוכל להגיש בקשה לעיון חוזר לאור התקדמות ניהול התיק אך פרוטוקול הדיון אינו מצביע על הסכמה מסוג זו. הגשת הבקשה לעיון חוזר הותנתה בקבלת חומר חקירה נוסף לו המתינה ב"כ המבקש מאת המשיבה ולכל היותר תערוך בדיקות מטעמה והדבר הודגש פעמיים בדבריה כפי שמתועדים בפרוטוקול הדיון מיום 9/6/14 והנה לא נטען בפני כי חומר חקירה נוסף שהגיע לידי ההגנה או תוצאות בדיקות שערכה ההגנה הם המובילים לבקשה שבפני.

עם זאת, לא מצאתי לנכון לדחות הבקשה מטעם זה בלבד, מה גם שהטענה לא הועלתה בידי המשיבה. לאחר עיון בבקשה לגופה, בטיעוני הצדדים, בחומר החקירה בתיק החקירה ובפרוטוקול עדויות עדי התביעה שהעידו עד כאן החלטתי לדחות את הבקשה לעיון חוזר מהטעמים הבאים:

א. אין בידי לקבל טענת ב"כ המבקש כי עדותו של עד התביעה אברהם אדרי הינה בלתי מהימנה, הן בשל כך שבית משפט זה לא התרשם מעד זה בעת עדותו והן מכיוון שלא מצאתי סתירות מהותיות בעדותו. עד זה אמנם לא זכר אם יש אזעקה ברכבו אך מסר כי יודע שיש איתורן וכי הרכב תואם לדרישות הביטוח. הוא אמנם התקשר למוקד 100 אך מסר כי אינו זוכר מי התקשר למוקד 100. גם אם נראה בדבריו סתירה לא הוכיחה ב"כ המבקש כי מדובר בסתירה מהותית היורדת לשורשו של עניין ולא ברור מה לו לנושא הדיווח ל 100 ולראיות כנגד המבקש.

ב. טענה לחיפוש בלתי חוקי :

סעיף 29 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 המגדיר סמכות המשטרה לבצע חיפוש באדם קובע :

"נמצא אדם בבית או במקום שמחפשים בו או בקרבתו, ויש **יסוד סביר לחשוד** שהוא מסתיר אצלו חפץ שמחפשים, או שרשאים לחפש, אחריו - מותר לחפש על גופו, כאמור בסעיף 22; רשימת החפצים שנמצאו ונתפסו תיערך ותיחתם בידי עדים, כאמור בסעיף 27, והעתק הרשימה חתומה כאמור יימסר לאדם, לפי דרישתו.

לאחר עיון בעדות עדות הראיה ע.ת. 2,3 ובחומר הראיות שטרם הוגש לעיונו של בית המשפט לרבות הודעתו של המבקש במשטרה אין בידי לקבל את טענת המבקש כי החיפוש שבוצע על גוף המבקש אינו חוקי וזאת בשלב הלכאורי בו אנו נמצאים. העדה אלירז אוהיון מציינת במפורש בעדותה ת/3 כי החשוד שנראה לה סודני לבש חולצה כהה בצבע כחול או סגול ואכן מדו"ח הפעולה של השוטר שמעון אוחנה עולה כי המבקש נעצר על ידי אנשי המשטרה כאשר הוא מחזיק חולצה כחולה בידו. לאחר שנכחו השוטרים כי הינו עונה לתיאור החשוד ע"ס צבע עורו, הגם שהעדה מציינת בעדותה כי אינה מבחינה בין סודני או אתיופי במראה, והחולצה שהחזיק בידו התואמת לצבע שמסרה המודיעה קם אותו היסוד הסביר לחשד כנגד המבקש לביצוע עבירת הפריצה לרכב והגניבה המקימה העילה לביצוע חיפוש על גופו. גם הטענה לפיה היה על השוטר לבצע חיפוש בפני עדים תמוהה לאור העובדה כי צנעת הפרט אינה מתיישבת עם איתור עוברי אורח שאינם מכירים המבקש ועריכת חיפוש בפרהסיה על גופו בפני אנשים זרים. לאור כך נערך החיפוש בניידת. עוד אציין כי לא מצאתי בחלוף שעה עד שעה וחצי מזמן העבירה והליכת המבקש בסמוך לניידת כעובדות השוללות היסוד הסביר לחשד שקם בקרב השוטר ביחס למבקש. אנשי המשטרה הבחינו במבקש בשעה שגבו עדות מהמודיע וניגשו אליו (ר' דו"ח השוטר שמעון אוחנה) וכך גם בדו"ח שערך השוטר אלחכים ג'ורג' ולא המבקש הוא שניגש אליהם. מכאן כי קיימות ראיות שהמבקש לא פנה לכיוונם של השוטרים אלא הם הבחינו בו והגיעו אליו במהירות. במאמר מוסגר סבורני כי העדר התנהגות מפלילה מצד חשוד בעל מעצרו כגון בריחה אינה מצביעה בהכרח על חפותו של חשוד, מה גם שחלפו לטענת ב"כ המבקש שעה עד שעה וחצי משעת הגניבה. עדות השוטרים טרם נשמעה ועל בית המשפט הדן בראיות להעריך מהימנותם אך על פי הראיות שנשמעו ואלו שטרם נשמעו איני סבור כי ניתן לקבוע בשלב זה שהחיפוש שבוצע על ידי אנשי המשטרה לא היה חוקי.

ג. לא מצאתי כי מחדלי החקירה אליהם הפנתה ב"כ המבקש גורמים לכרסום ממשי בראיות לכאורה. חוקר הזירה העיד כי בדק בחלקים שונים של הרכב אחר טביעות אצבע, הוא העיד כי ניסה לקחת טביעת אצבע ממרכז הרכב אך האיזור מחוספס ולא ניתן לקחת טביעות במקום. העד ציין כי אינו זוכר את התא עליו הצביעה ב"כ המבקש בחקירתה

והסכים כי ניתן לקחת טביעות אצבע מזכוכית השעון אך ספק רב בעיני מה ערך הבדיקה והיתכנותה כאשר השעון הוחזק לטענת אנשי המשטרה על ידי המבקש והשוטרים כפי שעולה מדו"חות השוטרים התופסים.

טענת העדר עילת מעצר

ב"כ המבקש הסכימה בדיון יום 9/6/14 למעצרו של המבקש עד תום ההליכים אך בבקשה לעיון חוזר טוענת היא להעדרה של עילת מעצר.

בהמשך לדברים אשר נרשמו לעיל לעניין האפשרות שנשמרה למבקש בהגשת בקשה לעיון חוזר לא צויין דבר בגין מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר. נהפוכו, הסכמה למעצר עד תום ההליכים כוללת הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר שללא התקיימות רכיבים אלו אין להורות על מעצר עד תום ההליכים. במקרה זה הושאר צוהר בנושא הראיות לכאורה (בכפוף להערותי לעיל) אך לא הושאר כל צוהר בנושא עילת המעצר וגם בהסברי ב"כ המבקש בנושא זה בדיון בפני לפיהם אם היתה טוענת רק לעניין עילת מעצר היתה חוסמת האפשרות בפניה לטעון לראיות לכאורה לא מצאתי ממש. ב"כ המבקש יכולה היתה לטעון מלכתחילה כי לא מתקיימת עילת מעצר ולהשאיר בידיה צוהר לטעון לנושא הראיות אך בחרה שלא לעשות כן. כיום מבקשת ב"כ המבקש לחזור ולדון בנושא עילת המעצר ללא שעמדה בתנאי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996.

גם לגופו של עניין דין הבקשה להידחות.

נכון הוא כי אין מוגשת בקשה למעצר עד תום ההליכים כנגד נאשם בעבירת רכוש יחידה וללא עבר פלילי וזאת אך בתיק זה קיים חשש מובנה מפני הימלטות מן הדין. טענת ב"כ המבקש כי למשיב אין לאן לברוח וכי אין לו דרכון משוללת הגיון. לא ברור כיצד העובדה שהמבקש נע ונד ברחבי ישראל, ללא כתובת מוגדרת, ללא ערבים שיערבו להתייבבותו, ללא הפקדה כספית משמעותית מהווה ערובה להתייבבות המבקש לדיוניו וליכולת משטרת ישראל לאתרו בעת הצורך.

כמו כן אין בידי לקבל את הטענה לפיה המבקש לא האריך את אשרת השהייה שלו תקופה של שלושה וחצי חודשיים אך ורק בשל מחסור בכסף לנסיעה לתל אביב. אין בידיעת בית המשפט לקבוע האם מדובר באישור פורמלי המוארך באופן טכני אך משלא קיבל המבקש אשרה חדשה ואין ברשותו אשרה תקפה כיום מוסיפה עובדה זו לחשש כי המבקש ימלט מן הדין, מה גם ששחרורו ללא תנאים מגבילים ממשיים יהווה גושפנקה מטעם בית המשפט לשהייתו הבלתי חוקית של המבקש כיום במדינת ישראל.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי בשלב זה של ההליך קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המבקש וקמה עילת מסוכנות כנגד המבקש לאור החשש מהימלטותו מן הדין.

סוף דבר:

הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר ההחלטה בדחיפות לב"כ הצדדים.